

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2017-12-20
Besvaras senast
2018-01-24

Till statsrådet Åsa Regnér (S)

2017/18:291 Familjehemsplacerade barn

Barn i utsatta situationer kan under kortare eller längre perioder behöva placeras i en annan familj. Statistik från Socialstyrelsen visar att 28 700 barn och unga mellan 0 och 20 år någon gång under 2014 fått heldygnsinsatser enligt socialtjänstlagen (SoL) eller enligt lagen om särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Många barn placeras dessvärre om i olika familjehem, fram och tillbaka mellan föräldrarna och familjehemmen. Det finns fall där barn flyttats 70 gånger mellan olika familjehem.

När ett barn omhändertags för samhällsvård sker ett stort ingrepp i en familjs liv. Bland barn som växer upp i familjehem är det vanligare med fysisk och psykisk ohälsa än bland andra unga. Ändå saknar barn i familjehem ofta stödinsatser från socialtjänsten under sin placeringstid. Barn i behov av både socialt och psykiskt stöd får inte den omvårdnad de behöver. Att samhället inte alltid tagit sitt ansvar tidigare har framgått, bland annat av den så kallade Vanvårdsutredningen (SOU 2011:61). Historier vittnar om fruktansvärda förhållanden där barn har förlorat sin barndom och ärrats, och där livet som vuxen blivit en svår väg att gå. Samhället måste lära av det förflutna för att undvika att något liknande händer igen, och människorna måste få bli tagna på allvar för att kunna gå vidare i sina liv.

Rätt stöd och insatser till barn som är placerade kan vara avgörande för deras framtid. Det kan gälla utbildning, hälsa och stöd till de biologiska föräldrarna.

Barn som under sin uppväxt har placerats utanför sitt hem har kortare utbildning, sämre psykisk hälsa och hög användning av psykofarmaka, vilket också ger konsekvenser senare i livet. I Socialstyrelsens lägesrapport ingår även analyser som visar att tandhälsan är betydligt sämre än hos andra barn. Många går ut grundskolan utan fullständiga betyg och behörighet till gymnasiet. Dessa ungdomar vidareutbildar sig i lägre utsträckning oavsett tidigare skolresultat och trots samma kognitiva förmåga.

Det finns goda exempel där familjehemsplacerade barn fått tillgång till rätt verktyg för att klara skolan bättre. Skolfam startade som ett projekt i Helsingborg 2005 och utvärderades med goda resultat 2008. I dag är arbetsmodellen spridd till 26 kommuner i landet. Skolfam drivs med stöd av Stiftelsen Allmänna Barnhuset och är en arbetsmodell för att stärka skolresultat i grundskolan för barn i familjehem. Barnets och familjehemmets

socialsekreterare, en psykolog och en specialpedagog gör tillsammans en individuell kartläggning av en elevs förutsättningar att klara skolan bra. Det bygger på principen att samverka för att förebygga misslyckanden i skolan. Här borde politiken ta lärdom.

Förutsättningarna för ett självständigt friskt liv är tyvärr inte tillräckligt goda för familjehemsplacerade barn i dag. Så kan vi inte ha det i Sverige. Alla våra barn måste få chansen och förutsättningarna att växa upp till hela, friska människor som kan och orkar stå på egna ben.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga statsrådet Åsa Regnér:

1. Hur avser statsrådet konkret att gå till väga för att stötta de familjehemsplacerade barn som i dag inte har tillgång till rätt stödinsatser under sin placeringstid?
2. Vad avser statsrådet att vidta för åtgärder för att barn inte ska behöva flyttas mellan alltför många hem?
3. Vad avser statsrådet att vidta för åtgärder för att stärka den fysiska och psykiska hälsan hos barn som placerats utanför hemmet under sin uppväxt?
4. Vilka insatser avser statsrådet att göra för att familjehemsplacerade barn ska få rätt förutsättningar till utbildning?
5. Avser statsrådet att stödja Allmänna Barnhuset för att införa Skolfam i fler kommuner?

.....

Thomas Finnborg (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders